

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

Rok XIII – Wydanie 2, luty 2021

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Współczucie dla dusz

W tym roku obchodzimy uroczystość św. Marii De Mattias w bardzo szczególnym i zupełnie innym kontekście historycznym niż w przeszłości. Pandemia się zmieniła i zmienia wiele rzeczy. Wołanie krwi, które unosi się ze wszystkich stron świata wraz ze śmiercią i chorobami, z jej biednymi i imigrantami, prowadzi nas do podkreślenia bardzo ważnego aspektu naszej duchowości: naszego współczucia dla ludzi odkupionych Krwią Chrystusa.

Módlmy się o potrzeby świata, za naszych braci i siostry, o których wiemy, że mają problemy lub którzy wyraźnie proszą nas, abyśmy modlili się za nich do Boga. Dlatego modlitwa wstawiennicza czyni nas środkiem nadziei i pomostem przewyciężającym kłopoty życia, co sprawia, że komunikujemy się we wspólnym celu, czując się kochanymi, ponieważ jesteśmy dziećmi Bożymi. Wstawiennictwo oznacza wzięcie na siebie naszych braci i siostr, aby zanieść ich do Jezusa. Oznacza połączenie tych samych lęków i tych samych nadziei. Oznacza to, że światło pochodzące od Umiłowanego Syna nie wychodzi w ciemności, ale karmi je. Wstawiennictwo to dialog dla innych i z innymi. Wypełnia się bólem wewnętrznym i opróżnia się z boskiego piękna, aby dać je tępym, zrezygnowanym i udręczonym spojrzeniem. Modlitwa wstawiennicza jest lekarstwem dla tych, którzy o nią proszą, i odnową dla tych, którzy się wstawiają. Jest to akt wyjątkowej miłości, w którym cała nasza wiara zbiega się, aby nawet najtwardsze, najbardziej podejrżane i smutne serca uformować w radosną czystość. Przykładowym obrazem są przyjaciele paralytyka z Ewangelii Marka lub Mojżesza, gdy wstawia się on za zdrowie ludzi na pustyni lub Abrahama i samego Jezusa w Ewangelii św. Jana, kiedy mówi: „módlcie się za nich, ale także za tych, którzy uwierzą z powodu ich słowa”.

Moglibyśmy wymienić wiele innych przykładów.

„Ale co oznacza wstawiennictwo dla Adoraterek? Ożywiajmy się gorliwością, a nasze serca wypełniajmy miłością na cześć Boga. Przeprowadźmy dusze do boku Jezusa. Krew Jezusa jest całą naszą nadzieją i całym naszym dobrem. Jest to przelana krew z wielką miłością dla naszego wiecznego zbawienia”. (MDM, list 529)

Wstawiennictwo jest odpowiedzią na Miłość, która już dała wszystko na krzyżu. „Polegam na Jego Słowie, które nie przestaje pomagać tym, którzy się do Niego zwracają. Znajdując się u Jego stóp dzięki Jego łasce, napełnia moje serce ufnością, mając nadzieję na wielkie rzeczy z Jego łaski nie tylko dla siebie, ale dla mojego drogiego bliźniego”. (MDM L. 150)

W ten sposób Maria De Mattias uczy nas, że modlitwa jest najpotężniejszym narzędziem łagodzenia cierpień innych i wznoszenia zdeptanych serc, abyśmy byli uczestnikami dzielenia bólu, doświadczenia przemiany tego bliźniego, który również jest często ignorowane i zaniedbywane. Chrystus jest w tym bliźnim i dziękujemy Mu za uczynienie nas filtrem życia odkupienia wiecznego. „Nie mogłam powstrzymać łez z powodu współczucia dla dusz potępionych i wydawało mi się, że Jezus prosi o pomoc, ponieważ kosztowały Go Jego krew”. (MDM, L.884)

Dlatego poświęcenie to chęć przyjmowania innych i przejmowanie ich potrzeb, aby życie mogło rozkwitnąć. Nie jest to frustracja ani swobodne wylewanie skarg. Jest to akt miłości, który przybliży innych do Chrystusa, zbliży ich do Niego. Dlatego w tym czasie pandemii kontynuujemy dzieło wstawiennictwa, aby ani jedna kropla Krwi Jezusa, cena naszego zbawienia, nie zmarnowała się.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Wydawca

Wydawca

◇ Współczucie dla dusz

Pezwstrzeń Zarządu Generalnego

◇ “Braterstwo: miejsce wierności naszemu charyzmatowi i misji”

Ze Świata ASC

◇ Nowa książka o pikowaniu sióstr Goeckner

◇ Tancerze Guadalupe

◇ Świat sióstr - instrument miłości

◇ Transmisja na żywo Rzym - Wyspy Filipińskie

Spis

1	◇ Trzęsienie ziemi w Petrinja i okolicach	7
	Przestrzeń JPIC/NIVAT	
2	◇ Papież Franciszek - Fratelli Tutti: PASJA do Chrystusa Ukrzyżowanego i naszego „drogiego bliźniego”	8
	W Zgromadzeniu	
4	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	9
4	◇ Urodziny: świętujemy życie	9
5	◇ Wróciły do Domu Ojca	9
6		

„Braterstwo: miejsce wierności charyzmatowi i misji”

„Braterstwo: miejsce wierności charyzmatowi i misji” było tematem dorocznego zgromadzenia Unii Wyższych Przełożonych w Rzymie, które odbyło się on-line z powodu ograniczeń Covid-19 w dniach 12-14 stycznia. Temat wybrany przez grupę planującą widział uczestników zaangażowanych w bardzo aktualny temat: niedawną encyklikę Fratelli Tutti, którą papież Franciszek skierował do każdego człowieka dobrej woli, zapraszając Lud Boży do „przejścia od „ja” do „my”.

Jeśli braterstwo jest wezwaniem dla każdego chrześcijanina, to tym bardziej my, zakonnice, wezwane jesteśmy we wspólnocie, abyśmy były znakiem jedności i proroctwa dla świata.

Były to bardzo interesujące dni, kiedy wzbogaciły nas nie tylko wystąpienia prelegentów (Profesor Rosanna Virgili i S. Nicola Spezzati), ale także dzielenie się doświadczeniami i wspólne pragnienie życia braterstwem według bezinteresownej miłości jako odpowiedź generatywna w świecie naznaczonym konfliktem i podziałami.

Profesor Rosanna Virgili wezwała nas do braterskiego / siostrzanego proroctwa, przypominając nam, że pierwszą misją życia zakonnego jest wspólne świadczanie o życiu. Życie braterskie przeżywane wspólnie wpływa

z nakazu Jezusa „po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13:35). Wiarygodne życie braterskie, które w widoczny sposób przeżywa się wspólnie, jest już apostołstwem. Czyni to, czego chciał od nas nasz Mistrz. Dlatego, nawet jeśli jest to trudne, jest to pierwsza misja, do której każdego dnia jesteśmy powołane. Cała płodność życia zakonnego zależy od jakości naszego wspólnego życia braterskiego. Co więcej, obecna odnowa w Kościele i życiu zakonnym charakteryzuje się poszukiwaniem komunii i wspólnoty. W ten sposób życie zakonne będzie miało tym większe znaczenie, im bardziej uda mu się zbudować braterskie wspólnoty, w których szuka się Boga i kocha Boga ponad wszystko. Traci rację istnienia za każdym razem, gdy zapomni się o tym wymiarze chrześcijańskiej miłości, jakim jest budowanie małej „rodziny Bożej” z tymi, którzy otrzymali to samo powołanie. W życiu braterskim „dobroć Boga, naszego Zbawiciela i miłość Boga do ludzkości musi być odzwierciedlona” (Tytusa 3: 4), jak objawia się w Jezusie Chrystusie. Słowa te dobrze oddają centralne miejsce życia wspólnego w życiu zakonnym.

Bo tam wspólnota może stać się szkołą miłości, gdzie słowo szkoła wskazuje, że sami zakonnicy nie tyle uczą świat, ile uczą się sztuki kochania, ćwiczą wzajemne miłosierdzie, stopniowo wchodzą w empatię i uczą się współczucia.

Siostra Nicla Spezzati ASC pomogła nam natomiast odczytać braterstwo jako warsztat Ducha, sztukę przeżywania krytycznej współczesności wiary, miejsce myśli i autentycznego życia naśladowanego. Należy wrócić do mistycyzmu podążania za Chrystem. Braterstwo rośnie, żyje, ożywia się podczas odkrywania i tworzenia. Papież Franciszek często mówi o Kościele odchodzącym, o peryferiach, które należy poznać, o innych miejscach, w których powinniśmy przebywać z naszym życiem konsekrowanym dla nowej płodności. Często wzywa nas do nowego wyjścia z nas samych,

z naszych małych światów, ze sztywnych schematów lub teoretycznych złudzeń, aby zamieszkać

w horyzontach i przezwyciężyć globalizację obojętności, aby stać się konkretnymi sąsiadami wszystkich zmartwionych i zmarginalizowanych. Nie możemy zredukować się do Kościoła autoreferencyjnego, który zachowuje dystans i mnoży różnice (por. EG 95), ale jesteśmy ludem pielgrzymującym w stylu synodalnym, wszyscy razem na tej samej drodze, z tą samą pasją,

w dialogu i zaufaniu między my konsekrowani w różnych formach i stylach życia oraz w innych powołaniach w Kościele.

Wezwanie do odważnego nawrócenia i postawienia Chrystusa jako zasady i fundamentu braterstwa rozbrzmiało ponownie. Ponownie rozległo się wezwanie, aby znaleźć „czyste i wieczne źródło życia duchowego” (DV 21) w naszym codziennym słuchaniu Słowa w modlitwie

i kontemplacji. W ten sposób pod przewodnictwem Ducha Świętego, w doświadczeniu medytacji

i milczenia, kontemplacji i dzielenia się, Słowo stanie się źródłem łaski, modlitewnego dialogu, wezwania do nawrócenia, proroczej propozycji i perspektywy nadziei.

Papież Franciszek napisał: „Notatka

charakteryzująca życie konsekrowane to prorocstwo”. (List apostołski II.2) To właśnie na tym przywileju należał na zakończenie spotkania, zapraszając nas na drogi nowego prorocstwa, bliskości i nadziei. Zdajemy sobie sprawę, że nie jest to kwestia osobistej improwizacji, ale owoc Słowa, którego słucha się z posłusznym sercem i dokonuje się w prawdziwej komunii kościelnej. Wymaga to pełnych pasji poszukiwań, które uczynią nas zdolnymi do „mistycyzmu z szeroko otwartymi oczami”, aby ofiarować troskliwe ręce w solidarności, by przemierzać ścieżki wolności z lekkością uczniów. (por. Mt 10, 9-10)

Aby mieć się na baczności, trzeba zaakceptować życie pozbawione pewników, nauczyć się wyczuwać plany Boga z kochającym sercem i przenikliwymi oczami, które są urzeczywistniane

w nowości.

Čzęsto podkreślano potrzebę rewizji form, struktur, procesów formacyjnych, stylów zarządzania

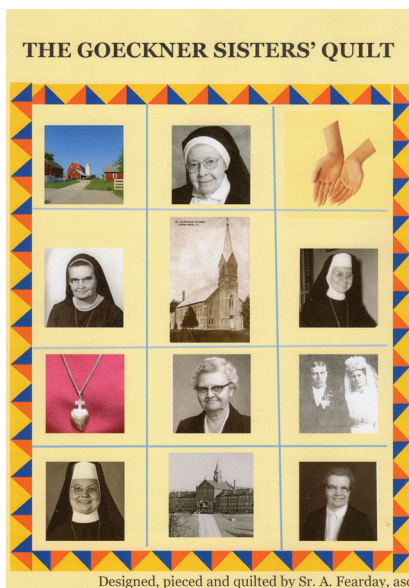
i sensu kościelnego. Jesteśmy przekonani, że nawrócenie należy przeżywać jako postawę serca, a to także przechodzi przez „mistycyzm zbliżania się do innych z zamiarem szukania ich dobra” (EG 272) i promowania zasobów, które są jeszcze dostępne dla duszy podążając ścieżką Błogosławieństw.

To były bardzo bogate dni, wypełnione słuchaniem i pragnieniem... bardzo szeroki zakres wspólnego marzenia. (Fratelli Tutti, nr 9)

S. Nadia Coppa, ASC

Nowa książka o pikowaniu sióstr Goeckner

„Kołdra sióstr Goeckner” to biografia naszych sześciu sióstr Goeckner, które były siostrami krwi.

Książka jest osadzona w kontekście kołdry, ponieważ razem te siostry wykonały w ciągu swojego życia ponad 1300 kołder.

Podkładem kołdry są pierwsze

dwa rozdziały, pierwszy o Biskupie Creek, Illinois, ich wiejskiej społeczności, a drugi o ich przodkach, związkach biologicznych i religijnych, do których każda z nich należała.

Pikowanie kołdry, która spaja książkę, jest profilem życia każdej siostry. I wreszcie, górna część kołdry jest złożeniem pikowanych bloków z obrazkami każdej z sześciu sióstr, wraz z pikowanymi blokami symboli, które je charakteryzują.

Jako czytelnicy, jesteście zaproszeni do współtworzenia tej kołdry, odpowiadając na pytania na końcu każdego rozdziału. Niech ta kołdra będzie źródłem komfortu, piękna i inspiracji dla każdego

z was podczas pikowania.

S. Ann “Anitawa” Fearday, ASC

Tancerze Guadalupe

Siostry z Centrum Wichita uczestniczyły w pięknym rytuale modlitewno-tanecznym z lokalną parafią w Wichita z okazji święta Matki Bożej z Guadalupe 12 grudnia. Obserwowały taniec matachines (trupy tanecznej) na cześć patronki kościoła Ameryki, która zajmuje szczególne miejsce w sercach mieszkańców Meksyku.

Pracownica parafii św. Anny, Teresa P., nauczyła tradycyjnego tańca grupę młodych parafian. Wykonała także ich naguillas - ubrania noszone w tym przedstawieniu i inne zaplanowane na cały dzień. Każdy kostium miał charakterystyczne koraliki, hafty, pióra i ozdoby.

Wielowiekowa tradycja tańca sięga hiszpańskiego kolonializmu w Meksyku i honoruje MB z Guadalupe.

Chociaż w sobotę pogoda była około -1 C, siostry i współpracownicy dołączyły do tancerek na zewnątrz po wschodniej stronie Centrum. Wiele

sióstr, zwłaszcza z Caritas, obserwowało je z okien lub zebrało się w solarium.

Tancerze trzymali przez cały czas obraz Matki Bożej. Ciągłe bębnienie wskazywało na bicie serca Jezusa w łonie Maryi. Na zakończenie każdy z tancerzy ukląkł przed wizerunkiem Maryi, aby ją uczcić. Przed wyjazdem młodzi zebrali się na tradycyjne błogosławieństwo sióstr.

Tradycja maszyn mechanicznych sięga wielu wieków wstecz. Uważa się, że Hiszpanie przenieśli taniec do Nowego Świata w czasach kolonialnych jako część ich kultu. W 1531 roku, zgodnie z naukami katolickimi, Dziewica Maryja ukazała się biednemu azteckiemu Indianinowi Juanowi Diego, katolickiemu konwertycie w Meksyku.

Kiedy władze zażądały dowodu, Juan Diego pokazał swój płaszcz, który Maryja w cudowny sposób odcisnęła swoim wizerunkiem.

S. Diana Rawlings, ASC

Świat sióstr - instrument miłości

Praca z siostrami Moly Parayil, Valsą Mamoottil i Shiny to doświadczenie zmieniające życie. Czuję się błogosławiony i zaszczycony, że spędziłem z nimi różne lata w dziedzinie edukacji, co przyniosło wiele pozytywnych zmian w życiu uczniów, pracowników i rodziców. Energiczna i żywa obecność sióstr daje nam poczucie spokoju, prostoty i łaski Bożej. Nieważne, jak trudne jest to zadanie, ale wszystko jest wykonane w niesamowity sposób.

Naprawdę cieszę się, że mogę podzielić się kilkoma konkretnymi działaniami, które są inicjatywami sióstr, w których tak naprawdę jesteście oczarowani.

Napoczątku ostatniego roku szkolnego kilkunastu biednych uczniów (kierowców, stróżów, dzieci personelu pomocniczego) zostało przywiezionych z prośbą o przyjęcie do naszej uczelni, którzy nie byli w stanie zapłacić ogromnej opłaty za wstęp. Tak więc siostry zadały sobie wiele trudu, aby zmotywować innych pracowników, rodziców, a także poświęcić swoje kieszonkowe i udało im się zapłacić i przyjąć je do szkoły. W obawie, że te dzieciaki nie zdadzą egzaminu wstępnego, siostry dzwoniły do nich z dużym wyprzedzeniem i udzielały im odpowiedniego ćwiczenia, więc mogą nie oblać egzaminów i cieszyć się, że ja sam byłem jednym z nich, który wykonywał zajęcia.

Nasza szkoła położona jest na wsi i dlatego nie mamy uczniów pochodzących z zamożnych rodzin, więc nauka, która jest obowiązkowa dla każdego dziecka, może być tylko marzeniem. Znając dobrze tę sytuację, siostry zdecydowały, że uczniowie wolno uczący się, a także uczniowie potrzebujący pomocy w nauce muszą pobierać bezpłatnie nauczanie od szkoły. Tak więc, przy wsparciu personelu, stworzyliśmy godzinny okres zero dziennie po rzeczywistych godzinach lekcyjnych w tym samym celu, a eksperci przedmiotowi i siostry same pobierały dla nich chesne. Aby wesprzeć różnych zapóźnionych ekonomicznie uczniów, siostry zwróciły się do osoby, która sprzedaje książki, i zmotywowały ją, aby rozdawała je bezpłatnie. Zrobili to chętnie, mówiąc, że kiedy wy, siostry, robicie wiele rzeczy, cieszymy się, że możemy w tym uczestniczyć, robiąc coś, co jest możliwe od nas.

Siostry odwiedzały rodziny, zwłaszcza z klas IX i X, aby zachęcić je i dodać im pewności siebie, by dobrze wypadły na egzaminie komisyjnym. Rodzice bardzo to docenili, a ponieważ siostry były nowe w tym miejscu, uczniowie sami przychodzili, aby je zabierać do swojego domu, który był bardzo szlachetny i jesteśmy dumni z naszych uczniów i ich dobrych manier.

Specjalne uczynki podczas powodzi i Korony

Często spotykałem się z siostrami, więc dzieliłem się ze mną sposobem życia, który prowadzą siostry i

zajęciami, w które są zaangażowane. Pewnego dnia tak się złożyło, że jedna z sióstr powiedziała mi, że jako region mają praktykę powstrzymywania się od jednego posiłku w każdy piątek oraz w okresie Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiego Postu powstrzymują się od spożywania mięsa, ryb, a czasami nawet obu, owoców i jajek i te pieniądze przeznaczone są na pomoc potrzebującym. Byłam zszokowana, gdy się o tym dowiedziałam i na jednym z nich powiedziałam siostrze, że drogie siostry, od dziś również powstrzymam się od jednego posiłku i będę przekazywać wam tę sumę przez całe życie. To było dla mnie otwierające oczy, jak na różne sposoby możemy pomagać potrzebującym.

Pewnego dnia siostry powiedziały nam, że w naszym miejskim więzieniu (Mathura) jest wielu więźniów, którzy zostali zwolnieni, ale nadal przebywają w więzieniu z powodu niepłacenia kary. Dlatego w tym roku na Boże Narodzenie proboszcz poprosił, aby każdy, kto chce wnieść swój wkład w to samo, dał z siebie wszystko, co jest możliwe. Kiedy siostry podzieliły się tym z nami, dodały, że tym razem nie biorą żadnego prezentu bożonarodzeniowego, a dodanie większej kwoty z klasztoru byłoby przekazaniem na uwolnienie więźniów. Tak więc dołączenie do sióstr kilku pracowników, w tym mnie, wniosło pewną kwotę w tej godnej i szlachetnej sprawie.

Siostry aktywnie angażują się w doradztwo tym uczniom, którzy są niegrzeczni, wolno uczą się, nie chcą uczęszczać do szkoły lub szukają wymówek, aby chodzić do szkoły, nie odrabiają lekcji itp., którzy zmienili lub wykazali pozytywne i lepsze nastawienie po poradnictwie.

Siostry starają się odwiedzić zwłaszcza te rodziny, w których panuje podział lub zerwane więzi rodzinne, a wydarzył się cud, ich spory zostały rozwiązane.

Siostry angażują się w pełni i aktywnie w każdą możliwą sprawę i wspierają nie tylko pieniędzmi, ale przede wszystkim modlitwą, czasem, energią, talentami i nie tylko swoją ceną i budującą obecnością, i okazuje się to bardzo cenne także dla tych, którzy to otrzymują.

Siostry mówią nam o Bogu i wszystkim, co On uczynił i nadal czyni dla naszego dobra, niezależnie od kasty, religii czy godności ludzkiej i przejawia się to w ich życiu.

Każda siostra działa jak instrument, wnosząc kroplę do oceanu ludzkości i jest z pewnością prawdą, że bez tych kropli, oceanu byłoby mniej. Niech siostry zyją długo.

Pan Sukhdev Singh

Personel Szkoły Św. Franciszka – Mathura

Transmisja na żywo, Rzym - Wyspy Filipińskie

29 listopada s. Nicla Spezzati, przełożona regionalna, połączyła się z trzema wspólnotami ASC mieszkającymi w Tandang Sor, Marikina i Maasin przez platformę Teams. Był to czas formacji (pierwszy z trzech) dla Adoratorek w celu rozeznania w celu uproszczenia ich Struktury Zarządzania. S. Nicla wezwała wszystkich do refleksji i podzielenia się tematami: Jaki rodzaj ewangelicznej wspólnoty sióstr ASC chcemy stworzyć, zmierzając w kierunku przyszłości? Podczas trzech spotkań spróbują stworzyć tożsamość wspólnoty ASC powołanej do podróży w przyszłość. To pierwsze spotkanie odbyło się wokół pierwszego głównego tematu refleksji, fragmentu Marka koncentrującego się na Słowie Jezusa (Mk 10, 35-45): „Ale między wami

tak nie jest. Zamiast tego, kto chce być wielkim wśród was, musi być waszym sługą, a kto chce być pierwszym wśród was, musi być niewolnikiem wszystkich”. Po przedstawieniu tematu nastąpiły komentarze Sióstr, które dotyczyły i pogłębiały Słowo Jezusa, które prosi każdą władzę o działanie na znak prostoty i służby. A potem, pozostając w refleksji nad tym, co zostało podzielone, grupa udała się na drugie spotkanie, które odbyło się 13 grudnia. Najlepsze życzenia dla ASC na Filipinach za spokojny proces, gdy zaczynamy zmieniać strukturę, jeśli te, które mamy nie pozwalają, by głos Ducha był słyszany.

Z biuletynu Focus dla regionu włoskiego

Trzęsienie ziemi w Petrinja i okolicach

Trzęsienie ziemi o sile 6,3 w skali Richtera nawiedziło środkową Chorwację we wtorek, 29 grudnia 2020 r., krótko po godzinie 12:15. Według EMSC epicentrum znajdowało się 47 km na południowy wschód od Zagrzebia, kilka kilometrów od miasta Petrinja. Potem nastąpiła seria jeszcze słabszych trzęsień ziemi. Ziemia w okolicy wciąż się trzęsie. W tej chwili mija tydzień od niszczycielskiego trzęsienia ziemi, którego ponownie doświadczyliśmy. Pierwszy miał miejsce w marcu i uderzył

w okolice Zagrzebia, tylko ten był znacznie silniejszy i przyniósł znacznie więcej ofiar. Strach, niepewność, nieprzespane noce, codzienne trzęsienie ziemi trzyma nas w napięciu i gotowości do ucieczki, jeśli w ogóle uda się od tego uciec. Ale na tym nie poprzestaliśmy. W imieniu Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa, jako siostry z Kutiny i Nova Gradiška, od razu starałyśmy się zaangażować w pomoc i opiekę nad ofiarami. Dołączyłyśmy do Caritas diecezji Sisak, z wolontariuszami z całej Chorwacji i wszystkimi dobrymi ludźmi, którzy dołączyli do nas, aby pomóc poszkodowanym przez trzęsienie ziemi. Dobroć i troska zostały natychmiast aktywowane i ukazały szczerą serce. Przyłączyły się również nasze Wspólnoty Krwi Chrystusa, zarówno z Kutiny, jak i z Zagrzebia i innych miejsc. Na miejscu wzruszający był widok ludzkiego ducha, który pomimo cierpienia i strachu

nieśie ze sobą coś pozytywnego i niezniszczalnego. Ludzie opowiadali nam o swoich przeżyciach związanych z trzęsieniem ziemi, o tym, gdzie byli i co wtedy robili, jak odczuwali ogromny niepokój i troskę o życie członków rodziny, szok i smutek, gdy zdali sobie sprawę, jak wszystko, co zyskali w swoim życiu zniknęły w jednej chwili, ale także ich ogromna wdzięczność Bogu za to, że żyją. W swoich potrzebach materialnych nie zapomnieli o sobie. Mówili nam, że to ktoś inny lub inna rodzina z większą liczbą dzieci potrzebowała więcej niż te, którym przysłaliśmy pomoc.

Po nas następuje zdanie lub bardziej westchnienie człowieka: „Bóg jest z nami i zapewni nam to, czego potrzebujemy”, dzięki Bogu! Strach i niepewność można naprawdę przezwyciężyć, wydostając się z siebie i pomagając drogiemu bliźniemu, kimkolwiek by był. Przebywanie w takich chwilach z ludźmi oznaczało więcej niż dawanie im chleba. Wiedzieli, że tam jesteśmy, że jesteśmy współczujący, że jesteśmy blisko nich i że nie są sami w ich kłopotach.

Uścisk i łzy to znak, że w cierpieniu odczuwamy siebie nawzajem, czyli Raj na ziemi. I właśnie to Adoratorki wraz z wieloma innymi ludźmi dobrej woli pokazują, że Krew Chrystusa jest źródłem, mocą i odnową życia.

S. Danijela Anić, ASC i S. Lucija Bijelić, ASC

Papież Franciszek Fratelli Tutti: PASJA do Chrystusa Ukrzyżowanego i „drogiego bliźniego”

Papież Franciszek w swojej encyklice „Fratelli Tutti” bada budowanie kultury pokoju i dialogu w celu wspólnej pracy na rzecz wzajemnej troski i oferuje lekarstwo na samozniszczenie i rozpacz, które obejmuje otwartość na miłość, miłość i życzliwość oraz odrzucenie wojny, broni nuklearnej i kary śmierci.

Wyrażam wdzięczność s. Sarze Dwyer, która przesłała mi przewodnik po braterstwie i przyjaźni społecznej, przygotowany przez Maryknoll Office for Global Concerns. Zdaję sobie sprawę, że jest to wspaniały i bardzo przydatny materiał dla każdego z nas. Zachęcam nas wszystkich do wyruszenia w podróż z encykliką „Fratelli Tutti” rozdział po rozdziale. Umożliwia jednostkom poznanie nauk papieża Franciszka i wykorzystanie ich do budowania pokoju i solidarności w naszych relacjach, wspólnocie i świecie.

WPROWADZENIE

„Jest moim pragnieniem, abyśmy w naszych czasach, uznając godność każdej osoby ludzkiej, mogli przyczynić się do odrodzenia się powszechnego dążenia do braterstwa. Braterstwo między wszystkimi mężczyznami i kobietami” (FT8).

Papież Franciszek od pierwszych słów uczy nas drogi św. Franciszka z Asyżu, który wszystkich ludzi nazywał swoimi braćmi i siostrami („Fratelli Tutti”) i był „świętym braterskiej miłości, prostoty i radości”, który zainspirował tę encyklikę, tak jak uczył to w Laudato Si.

Wzywając do miłości, która „przekracza bariery geograficzne i odległość” 1 marca 1834 roku, św. Maria De Mattias opuściła swojego ukochanego ojca i braci i rozpoczęła swoją pierwszą podróż do Acuto, Frosinone. Pokazała jednocześnie swoją otwartość serca i zaangażowanie na rzecz pokoju. Święta Maria De Mattias, kobieta charyzmatyczna, odznaczająca się głęboką pasją do Chrystusa Ukrzyżowanego i „drogiego bliźniego” oraz niezwykłym jak na swój czas apostołskim dynamizmem, natchnęła swoje siostry „naszą modlitwą i udziałem w krzyżu Chrystusa, uczestniczymy dzień po dniu w budowaniu ciała Chrystusa, aby całe stworzenie mogło zmierzać w kierunku tego pięknego porządku rzeczy, który wielki Syn Boży przyszedł ustanowić swoją krwią”. KŻ 3

Tak jak św. Franciszek i św. Maria De Mattias starali się żyć w harmonii ze wszystkimi, papież Franciszek wzywa nas, abyśmy cenili braterstwo i przyjaźń ponad wszelkimi granicami i podziałami, tak jak on i Wielki Imam Ahmad Al-Tayyeb zademonstrowali, kiedy podpisał „Dokument o ludzkim braterstwie na rzecz pokoju na świecie i wspólnego życia” w Abu Zabi w 2019 roku.

Podczas gdy papież Franciszek zaczął pisać tę encyklikę przed pandemią, pilność jego nauczania o słabości stała się jeszcze bardziej oczywista, biorąc pod uwagę niezdolność krajów do współpracy w celu rozwiązania kolejnego problemu, który dotyka nas wszystkich. Każdy, kto myśli, że jedyną lekcją, której może się nauczyć od tego czasu, jest ulepszenie lub zreformowanie obecnych systemów, „zaprzecza rzeczywistości”, mówi papież. Potrzebujemy odrodzenia „powszechnego dążenia do braterstwa”.

Pytanie do refleksji:

Jak św. Maria De Mattias odpowiedziała na wyzwania swoich czasów?

S. Rani Padayattil, ASC

Kalendarz Zarządu Generalnego

Kontynuacja wizytacji kanonicznej on-line w Regionie Indie

1-3 lutego: Triduum na cześć św. Marii De Mattias

4 lutego: Uroczystość św. Marii De Mattias

8 lutego: Spotkanie komisji ds. Studium długofalowego użytkowania budynku domu generalnego

15-19 lutego: Warsztaty badawcze ... Formacja w wymiarze ekonomicznym - s. Monica Rini, ekonomka generalna i rada

28 lutego: Spotkanie komisji ds. Przygotowania Dyrektorium Ekonomicznego

Urodziny: Świętujmy życie

30

S. Fathima Madduru 02/02/1991 India

40

S. Grace Innocent Mwenda 27/02/1981 Tanzania

50

S. Marija Pujić 09/02/1971 Zagreb

S. Anna Grazia Di Liddo 26/02/1971 Włochy

70

S. Branka Gabrić 07/02/1951 Zagreb

S. Mara Matijević 25/02/1951 Zagreb

S. Grazia Cafaro 27/02/1951 Włochy

80

S. Loreta Cirella 02/02/1941 Włochy

S. Maria Palamà 02/02/1941 Włochy

S. Vittoria Tomarelli 05/02/1941 Włochy

S. Margarita Bravo Sánchez 19/02/1941 Hiszpania

S. Fernanda Annibale 21/02/1941 Włochy

S. Maria Letizia Nardone 28/02/1941 Włochy

90

S. Maria Serena Martins do Vale (Raimunda) 01/02/1931 Manaus

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXIII, Wydanie 2, luty 2021

Komitet redakcyjny

**Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti**

Tłumaczenie:

S. Ljubica Radovac - chorwacki

S. Betty Adams - angielski

S. Anastazia Floriani - kiswahili

S. Bożena Hulisz - polski

S. Clara Albuquerque - portugalski

S. Miriam Ortiz - hiszpański

S. Johanna Rubin - niemiecki

**Wróciły do
Domu Ojca**

03/01/2021	S. Kornelia Schmid	Schaan
07/01/2021	S. Maria Carpenito	Włochy
07/01/2021	S. Stephanie Mertens	Stany Zjednoczone
25/01/2021	S. Rosaria Salvemini	Włochy